

sis som før, så det føler jeg bare er lidt teatertorden fra Enhedslistens side for at sige det ligeud.

Med hensyn til det med, at vi skulle miste indflydelse, er der jo heldigvis lagt op til i Lissabontraktaten, at to store lande nu ikke kan køre rundt med EU, som de har lyst til. Dermed lægges der jo faktisk op til, at man skal være en lang række lande for nu at kunne sætte sig igennem med nogle forskellige forslag. Det får Danmark kun fordel ud af. Vi får også kun fordel ud af, at vi får afgørelser med kvalificeret flertal på en lang række områder, så vi får sørget for at få sat fokus på nogle områder, som er følsomme i andre EU-medlemslande, men som vi gerne vil have, at EU skal spille hårdere på. Det kan f.eks. være i spørgsmålet om klima, som heldigvis har fået et decideret punkt i den nye traktat.

Så vi er positive over for den, og vi er også positive over for at få en EU-debat, som jeg heldigvis også synes vi har haft rigtig meget af på det seneste, især med vedtagelsen af den nye europapolitik, som vi er godt i gang med at forhandle – og ikke mindst når vi senere skal til at diskutere forbeholdene.

Kl. 10:23

Formanden:

Det er hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 10:23

Morten Messerschmidt (DF):

Nu kan det jo godt være, at hr. Aastrup Jensen oplever, at der er megen europadebat, det synes jeg kun er godt, men det ville jo være relevant, tror jeg, særlig for befolkningen, at den også oplevede, at man fik en befolkning, der tog del i debatten, og at en deltagelse i debatten så førte til en afstemning. Der er jo ikke meget idé i at have en folkelig debat, hvis man efterfølgende smækker døren i hovedet på befolkningen og siger: I øvrigt er vi fuldstændig ligeglade med, hvad I måtte mene.

Men jeg kunne godt tænke mig, om hr. Aastrup Jensen så ikke, når han nu gør så meget ud af, at der slet ikke skal nogen afstemning til og det er et fuldstændig skråsikkert dokument, vi har fået fra Justitsministeriet, kunne redegøre for, hvordan det kan være, at det eneste område, hvor der rent faktisk ifølge Justitsministeriet er tale om suverænitetsafgivelse, er retsområdet, som er omfattet af forbeholdet.

Synes hr. Aastrup Jensen ikke, ihukommende, at regeringen har planer om at afskaffe retsforbeholdet, at det virker decideret uanstændigt over for befolkningen at nægte dem en folkeaf-

stemning om en traktat, alene fordi det område, som vil kræve en afstemning, nemlig retsområdet, er dækket af et forbehold, som regeringen efterfølgende vil afskaffe?

Kl. 10:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:24

Michael Aastrup Jensen (V):

Men nu har vi forbeholdene, og derfor skal vi selvfølgelig også have en lang og god diskussion. Vi har klart meldt ud fra Venstres side, at vi synes, at forbeholdene skader Danmarks interesser, og derfor synes vi, vi skal have en debat om det og selvfølgelig efterfølgende en folkeafstemning om forbeholdene, og det skal vi nok komme til, når den tid er.

Til det, om det her skal til folkeafstemning eller ej – jeg kan forstå, at hr. Morten Messerschmidt er i samme gænge som Enhedslistens ordfører – må jeg bare lige sige, at det er sådan, at vi følger fuldstændig den samme praksis som for Nicetraktaten. Man kan jo også spørge sig selv: Hvis en ændringstraktat, som ikke betyder suverænitetsafgivelse, skal sendes til folkeafstemning, hvor er grænsen så? Skal vi også sende finansloven til folkeafstemning? Skal vi også sende kommunalreformer til folkeafstemning? Og hvor sætter vi grænsen? Det synes jeg ærlig talt vil være meget svært. Jeg synes derimod, vi skal holde fast i gængs praksis, og den er, at ændringstraktater, der ikke indeholder suverænitetsafgivelse, sender vi ikke til folkeafstemning.

Kl. 10:25

Formanden:

Det er hr. Morten Messerschmidt for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 10:25

Morten Messerschmidt (DF):

Nu skal hr. Aastrup Jensen passe på med sine sammenligninger. At sende en finanslov til folkeafstemning vil være grundlovsstridigt. Men det, der sådan set er det centrale, er, at det er et falsum at påstå, at man ikke tidligere har holdt folkeafstemning, selv om man var ude af § 20. Hr. Aastrup Jensens parti har tidligere praktiseret det til stor indlevelse og stor glæde for andre end hr. Aastrup Jensens parti, nemlig for befolkningen. Det er det, der er det helt afgørende. I 1986 var der ikke tale om suverænitetsafgivelse, hvis man spurgte Justitsministeriet. Det siger Justitsministeriet så i dag at der heller ikke er tale om nu ud fra nogle, vil jeg sige, temmelig pseudoagtige kriterier, nemlig Maastrichtdommen,